

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Petru Ursache

Judecători: Ghenadie Nicolaev, Petru Moraru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Rotaru Ilie în numele inculpatei Eșanu Victoria, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 24 aprilie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Eșanu Victoria Gheorghii, născută la 30 aprilie 1991, originară și domiciliată în or. Chișinău, bd. Dacia, nr. 71/3, ap. 1.

Datele referitoare la examinarea cauzei:

1. 06.11.2012 – 24.04.2015 (prima instanță);

2. 21.05.2015 – 09.12.2015 (instanța de apel);

3. 22.02.2016 – 06.04.2016 (instanța de recurs);

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 24 aprilie 2015, ***Eșanu Victoria Gheorghii*** a fost condamnată în baza art. 157 Cod penal, la amendă în mărime de 250 (două sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 5000 (cinci mii) lei.

La fel, a fost admisă parțial acțiunea civilă a părții vătămate în partea reparării prejudiciului moral, încasîndu-se de la inculpată în beneficiul părții vătămate suma de 15 000 (cincisprezece mii) lei cu titlu de prejudiciu moral, iar în partea reparării prejudiciului material a fost admisă în principiu acțiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului ei să se pronunțe instanța în procedura civilă.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că la 27 iulie 2011, aproximativ în intervalul de timp între orele 01:00-02:00, cet. Eșanu Victoria Gheorghii, născută la 30.04.1991, fără permis de conducere, urcînd la volanul automobilului de model "BMW 520 i" cu n/î C MR 716, ce aparținea lui Postica Andrian și care era parcat pe acostamentul str. Maria Drăgan, mun. Chișinău și era cuplat în nivelul I al cutiei de viteze, fără a-și da seama de caracterul prejudicabil al acțiunii sale și fără

a prevede posibilitatea survenirii urmărilor prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă, a conectat contactul de pornire a motorului, în rezultatul cărui fapt automobilul nominalizat a pornit din direcția str. Ciocana spre str. Meșterul Manole, unde a tamponat-o pe Palamarciuc Adriana Alexei, care în acel moment se afla pe gazon în fața automobilului și a nimerit sub acesta, automobilul deplasându-se peste ea.

În rezultatul tamponării lui Palamarciuc Adriana și a deplasării automobilului peste ea, conform raportului de expertiză medico - legală nr. 2538/D din 30.09.2011, acesteia i-au fost cauzate vătămări corporale grave.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 157 Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis.

În motivarea cerințelor sale acuzatorul de stat a indicat că pedeapsa stabilită inculpatei era prea blândă în comparație cu prejudiciul pe care aceasta l-a cauzat și pe care ultima nici nu l-a reparat. La fel, nu s-a luat în considerație și atitudinea acesteia față de faptele comise, care prin orice metodă încerca să evită răspunderea penală.

3.1. Sentința a mai fost atacată cu apel de către partea vătămată, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpata să fie condamnată la o pedeapsă mai aspră și să fie admisă integral acțiunea civilă.

În motivarea cerințelor sale, partea vătămată a indicat că inculpata nu a conștientizat faptele pe care le-a comis și a avut o atitudine nepăsătoare față de obligațiunile sale de a recupera daunele pe care le-a cauzat.

3.2. Sentința a fost atacată cu apel și de către avocat în numele inculpatei, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpata să fie achitată pe motiv că nu a comis fapta incriminată.

În motivarea cerințelor sale apărătorul a criticat modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de fond, indicând că ultima nu a luat în considerație poziția apărării și a interpretat eronat circumstanțele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015, care a fost pronunțată integral la 06 ianuarie 2016, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, fiind menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că instanța de fond a constatat corect că, sunt întrunite toate elementele laturii obiective ale infracțiunii incriminate inculpatei or - acțiunea de cauzare a vătămării integrității corporale, s-a manifestat prin faptul că, inculpata, urcând la volanul automobilului de model „BMW 520i” a pornit automobilul nominalizat și a tamponat-o pe Palamarciuc Adriana Alexei, deplasându-se cu automobilul peste aceasta, cauzându-i vătămări grave.

Cu referire la cererea de apel declarată de către partea apărării instanța de apel a reținut că, în cadrul urmăririi penale, precum și în ședințele de judecată ale primei instanțe și ale instanței de apel, inculpata nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate cu toate că vinovăția acesteia este dovedită deplin

prin probe acumulate legal în cadrul urmăririi penale, examinate în instanța de fond și verificate în cadrul instanței de apel, apreciate în corespundere cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu — din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea principiului contradictorialității și egalității armelor.

Astfel, instanța de apel a reiterat că, săvârșirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal de către inculpată s-a confirmat prin declarațiile martorilor audiați în ședința de judecată a primei instanțe și verificate în instanța de apel - Chiochiu Serghei, Zlotescu Alexandru, Postica Andrian și Muntean Lucia, care au confirmat că, anume inculpata a urcat în automobilul de model „BMW”, a conectat contactul de pornire a motorului, iar în rezultat, automobilul a pornit și a tamponat-o pe partea vătămată Palamarciuc Adriana care se afla pe gazon în fața automobilului.

În afară de aceasta, s-a indicat că raportul de expertiză nr. 2538 D a demonstrat nu doar vinovăția inculpatei în survenirea urmărilor prejudiciabile, ca element al laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.157 Cod penal, urmări suferite de către partea vătămată, dar a probat nemijlocit fapta prejudiciabilă - acțiunea de tamponare.

Prin urmare, instanța de fond legitim și întemeiat a conchis că toate probele în ansamblu demonstau că acțiunile inculpatei urmau a fi încadrate juridic în prevederile art. 157 Cod penal.

La fel, instanța de apel a indicat că în conformitate cu prevederile art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Astfel, s-a reținut că partea acuzării a prezentat în susținerea învinuirii inculpatei în calitate de probe și care au fost cercetate în ședința de decată - procesul-verbal de cercetare la fața locului a accidentului rutier, întocmit la 26.07.2011, tabelul fotografic anexă la procesul-verbal de cercetare la fața locului a accidentului rutier și schema (schița) accidentului de pe str. M. Drăgan din 27.06.2011.

În acest context instanța de apel a reținut că prin ordonanța organului de urmărire penală din 02.08.2011, s-a dispus începerea urmăririi penale în baza semnelor componentei infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, iar ulterior, prin ordonanța din 04.10.2011, s-a dispus începerea urmăririi penale în baza semnelor componentei de infracțiune prevăzută de art. 266 Cod penal, cauzele fiind conexe prin ordonanța din 06.10.2011.

Din declarațiile martorilor și ale părții vătămate, s-a stabilit că, circumstanțele relatate de aceștia au avut loc la data de 27.07.2011, aproximativ la orele 01:00 — 02:00.

Totodată, examinând materialele cauzei penale, s-a reținut procesul-verbal de cercetare la fața locului, întocmit la data de 26.07.2011, cercetarea fiind începută la ora 02:10 și finisată la ora 02:15, fiind indicat în el și Postica Andrian. Potrivit schemei procesului-verbal a examinării locului accidentului rutier, aceasta

a fost întocmită la data de 27.06.2011, fiind indicat martorul Postica Andrian, care în ședința de judecată a declarat că, nu a participat la cercetare și nici la întocmirea schemei.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că instanța de fond a conchis corect că, acțiunile de cercetare menționate s-au dovedit a fi anterioare circumstanțelor care au avut loc și care formează obiectul cercetării judecătorești în prezent.

De asemenea, în tabelul fotografic anexă la procesul-verbal de cercetare la fața locului, se conține imaginea automobilului de model „Hyundai” cu n/î K AP 184, în procesul-verbal de cercetare fiind indicată lipsa deteriorărilor automobilului de modelul indicat.

Totodată, din circumstanțele stabilite în ședința de judecată s-a stabilit că, Postica Andrian a venit împreună cu Eșanu Victoria și Valentina cu automobilul de model ”BMW” cu n/î C MR 716 și Eșanu Victoria a urcat la volanul acestui automobil.

La fel, pe schema întocmită la data de 27.06.2011, este aplicată ștampila ofițerului de urmărire penală I. Jordan, pe când ordonanța de începere a urmăririi penale semnată de Jordan Ion este din data de 02.08.2011. De asemenea, instanța de apel a reținut că, partea acuzării a prezentat copia xerox a procesului-verbal de audiere a martorului Eșanu Valentina din 26 septembrie 2011, pe care prima instanță corect l-a apreciat critic, din motiv că, originalul acestuia lipsește la materialele dosarului, iar din conținutul procesului-verbal prezentat nu rezultă că martorul minor Eșanu Valentina ar fi fost audiat în prezența reprezentantului legal și a pedagogului.

Potrivit art. 93 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. Elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobîndite de organul de urmărire penală sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod.

Potrivit art. 251 alin. (1) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluia act.

Astfel, a fost menționat că, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal, atrage, conform prevederilor art. 251 Cod de procedură penală, nulitatea actului procedural și prin urmare, instanța de apel a considerat că prima instanță a conchis în mod corect că înscrisurile menționate supra nu puteau fi considerate probe și nu puteau fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

În continuare, instanța de apel a atras atenția asupra faptului că, sancțiunea stabilită pentru comiterea infracțiunii de vătămare gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență, se pedepsește cu amendă în mărime de pînă la 300 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani.

Din circumstanțele speței, instanța de apel a reținut că, din circumstanțele agravante prevăzute de art. 77 din Codul penal, la săvârșirea infracțiunii, a fost reținută provocarea prin infracțiune a unor urmări grave. Circumstanțe atenuante prevăzute la art. 76 Cod penal, nu au fost reținute.

Prin urmare, având în vedere circumstanțele cauzei elucidate supra, ținând cont de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în prevederile art. 61 alin. (2) din Codul penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal este una ușoară și săvârșită din imprudență, având în vedere limitele pedepsei prevăzute de art. 157 Cod penal, ținând cont de faptul că, inculpata la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, nu are antecedente penale și întrucât la materialele cauzei nu existau probe care ar atesta că o pedeapsă nonprivativă de libertate nu ar duce la corectarea acesteia, instanța de apel a considerat că prima instanță a conchis just și echitabil că în privința inculpatei era rațională aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele apărării precum că prima instanță a conchis în mod eronat că partea vătămată a fost tamponată pe gazon și că în toate procesele-verbale și schemele accidentului, este indicat că tamponarea a avut loc pe carosabil deoarece după cum s-a stabilit, acțiunile de cercetare s-au dovedit a fi anterioare circumstanțelor care au avut loc, tabelul fotografic anexă la procesul — verbal de cercetare la fața locului, schema întocmită la data de 27.06.2011, copia xerox a procesului — verbal de audiere a martorului Eșanu Valentina din 26 septembrie 2011, din care rezultă că, martorul minor nu a fost audiat în prezența reprezentantului legal și a pedagogului, toate aceste acte procesuale au fost întocmite cu încălcarea prevederilor legale imperative, motiv pentru care nu au fost considerate probe și nu au fost puse la baza unei sentințe de condamnare.

A fost apreciat ca neîntemeiat și argumentul apărării precum că, șoferii automobilelor implicate în accident, reieșind din materialele dosarului, urmau să aibă calitatea de inculpați, dar nu de martori întrucât, reieșind din materialele dosarului, implicate în accident nu au fost două automobile, dar unul singur — automobilul de model BMW 520i cu n/î C MR 716 și după cum s-a stabilit, la volanul acestuia se afla anume inculpata.

Cu referire la argumentul apărării precum că, declarațiile inculpatei sunt mai aproape de adevăr decât declarațiile martorilor, instanța de apel a reținut că, reieșind din prevederile art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului au aceeași valoare la stabilirea adevărului ca și declarațiile părții vătămate sau ale martorului.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate și argumentele apărării precum că, în noaptea accidentului toți cei prezenți au băut alcool, că au fost impuși de Postica Andrian să-și schimbe depozițiile date poliției și că, au cerut surorilor Eșanu să-și asume răspunderea pentru ce s-a întâmplat cu partea vătămată Adriana Palamarciuc deoarece, la materialele dosarului nu erau probe — în speță rezultatele unei expertize, care să ateste că, persoanele implicate în incident au consumat abuziv băuturi alcoolice; surorile Eșanu nu au depus plângere la poliție pe numele lui Postica Andrian pe faptul amenințărilor aduse de către acesta, iar la dosar nu erau alte probe care să demonstreze faptul că, Postica Andrian a impus vreo

persoană să-și schimbe depozițiile sau că, a cerut surorilor Eșanu să-și asume răspunderea.

Nu au fost reținute nici argumentele apărării precum că, a fost lipsită de apărător în cadrul urmăririi penale și a punerii sub învinuire și că, nu i-au fost lămurite drepturile de bănuț, învinuit și inculpat deoarece, aceste argumente se combăteau prin faptul că, inculpata a părăsit Republica Moldova a doua zi după incident, fapt recunoscut de aceasta. Totodată, la emiterea ordonanței de punere sub învinuire, a fost înaintat un demers către CNAJGS și a fost desemnat un apărător din oficiu. Prin ordonanța din 12.06.2012, Eșanu Victoria a fost anunțată în căutare, iar prin încheierea Judecătoriai Rîșcani, mun.Chișinău din 13.06.2012, pe numele lui Eșanu Victoria a fost eliberat mandat de arest pe termen de 30 de zile. Ulterior, la 10.10.2012, Eșanu Victoria a fost reținută, în prezența apărătorului, fapt confirmat prin procesul-verbal de reținere și de audiere a învinuitului. De asemenea, anume la demersul apărătorului inculpatei Eșanu Victoria i-a fost înlocuită măsura preventivă arestul, cu obligarea de a nu părăsi țara (a se vedea f.d.107, 109, 113-115, 121-124, Vol. 1).

De asemenea, instanța de apel a considerat că, prima instanță a respins în mod întemeiat demersul apărătorului inculpatei de reconstituire a faptelor or, obiectul material al infracțiunii prevăzute la art. 157 Cod penal îl constituie corpul persoanei, fiind incriminate cauzarea vătămărilor integrității corporale, iar poziția automobilului și autorul infracțiunii a fost stabilit prin mijloacele de probă cercetate supra.

Subsecvent celor enunțate și din aceleași considerente, instanța de apel a respins în ședința de judecată demersurile apărării cu privire la reconstituirea faptelor prin ridicarea automobilului de către 4 oameni și de ieșire la fața locului.

Cu referire la apelurile declarate de către procuror și partea vătămată instanța de apel a considerat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpata a săvârșit anume infracțiunea prevăzută la art. 157 Cod penal, împrejurări constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectând-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu — din punct de vedere al coroborării lor.

Iar din motiv că sancțiunea stabilită pentru comiterea infracțiunii de vătămare gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență se pedepsește cu amendă în mărime de pînă la 300 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani, s-a considerat că prima instanță a conchis just și echitabil că, în privința inculpatei este rațională aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, avînd în vedere și raționamentele expuse supra.

Subsecvent celor enunțate, instanța de apel a ținut să menționeze că pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, aceasta nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată și statul să nu urmărească

răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății.

Urmare a celor sus-expuse, instanța de apel a conchis că pedeapsa stabilită de către instanța de fond inculpatei sub formă de amendă - 250 de unități convenționale, era una ce implică o suferință (aflicțiune) pe măsură a-și atinge scopul său de constrângere, reeducare și exemplaritate, pedeapsa dată fiind și de natură de a o face pe inculpată să-și revizuiască atitudinea față de valorile sociale și comportamentul său față de membrii societății.

Cu referire la apelul declarat de către partea vătămată s-a indicat că, prima instanță a conchis în mod legitim și întemeiat de a încasa de la Eșanu Victoria în beneficiul părții vătămate suma de 15 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a admite acțiunea civilă în principiu, în partea reparării prejudiciului material urmând a se pronunța instanța de judecată în ordinea procedurii civile generale.

Astfel, reieșind din tipul vătămarilor cauzate și deoarece urmările (intervenții chirurgicale la coloana vertebrală) erau grave, iar durerile în urma acțiunilor inculpatei au loc și în prezent și-i provoacă părții vătămate suferințe fizice cât și morale, prima instanță a conchis în mod just că suma de 15 000 lei constituie o satisfacție echitabilă proporțională prejudiciului moral cauzat, dar în același timp nefiind o îmbogățire fără justă cauză deoarece suma de 500 000 lei, solicitată de partea vătămată Palamarciuc Adriana era exagerată.

De asemenea, reieșind din totalitatea probelor și ținând cont de circumstanțele stabilite, instanța de apel a considerat că, prima instanță a conchis în mod corect de a admite în principiu acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Palamarciuc Adriana împotriva inculpatei în partea încasării prejudiciului material, acesta urmând a fi determinat de către instanța de judecată în ordinea procedurii civile or, la soluționarea acțiunii civile, urma a fi stabilită suma despăgubirilor convenite părții civile, fiind necesară administrarea de probe suplimentare, acest fapt nefiind posibil de a fi efectuat în speță or în caz contrar, s-ar tergiversa examinarea cauzei penale respective.

6. Hotărârile instanțelor de fond și apel sunt atacate cu recurs ordinar de către avocat în numele inculpatei, care a fost depus la 04 februarie 2016 și care a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatei deoarece fapta nu a fost comisă de ea.

În motivarea cerințelor sale apărătorul indică următoarele:

- la faza urmăririi penale nu s-au întreprins măsuri eficiente pentru a fi stabilit adevărul și nu au fost apreciate declarațiile martorului Muntean L. privind darea depozițiilor false la faza inițială a procesului penal;

- nu au fost apreciate contradicțiile între declarațiile martorilor acuzării, doi dintre care erau șoferii automobilelor implicate în accident;

- inculpatei i-a fost încălcat dreptul la apărare prin lipsirea acesteia de avocat în cadrul înaintării acuzării, rechizitoriul i-a fost înmînat în absența avocatului și nu i s-a permis să facă cunoștință cu materialele dosarului la faza urmăririi penale;

- judecătorii ambelor instanțe nu s-au expus asupra argumentului apărării privind mita care a fost cerută de la inculpată și au refuzat efectuarea acțiunilor de urmărire penală solicitate de partea apărării (experiment);

- s-a omis aprecierea faptului că potrivit învinuirii formulate rezulta că accidentul s-a comis pe gazon, pe cînd din materialele cauzei (schema primară de la locul accidentului) rezulta că accidentul s-a comis pe carosabil.

6.1. Pe cauză este depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru inadmisibilitatea acestuia pe motiv că recurentul solicită rejudecarea cauzei considerînd că au fost comise încălcări de procedură, pe cînd acțiunile efectuate au fost legale, nefiind admise încălcări care ar fi condiționat comiterea unor erori grave.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Drept temei pentru recurs avocatul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Temeiul dat, însă, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat.

Astfel, Colegiul penal atestă că instanța de apel pe deplin și justificat a răspuns la toate argumentele invocate în apel, corect atribuindu-le o apreciere critică, iar conținutul recursului s-a rezumat la expunerea dezacordului cu modalitatea de apreciere a probelor și a concluziilor de vinovăție a inculpatei. În acest sens, este de menționat că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticile formulate de recurent nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării hotărîrii instanței de apel, ca fiind ilegală.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, instanță, care la fel a conchis că probatoriul administrat cu participarea părților confirma vinovăția inculpatei în fapta incriminată, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

La fel, criticile formulate au constituit obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și căroră aceasta le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și expusă pe larg în pct. 5 al prezentei decizii, pe care instanța de recurs o consideră justă și a cărei reluare nu o consideră necesară, avînd în vedere plenitudinea argumentelor invocate.

În același context Colegiul penal apreciază ca fiind declarative argumentele apărării privind imposibilitatea inculpatei de a face cunoștință cu materialele cauzei la sfîrșitul urmăririi penale și înmînarea copieii rechizitoriului în absența apărătorului, deoarece acțiunile indicate au fost îndeplinite în corespundere cu cerințele procesual penale (V.1, f.d. 125-126; 135).

În concluzia celor expuse, Colegiul penal constată că hotărârile contestate nu sunt afectate de erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, fiind necesară dispunerea inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Rotaru Ilie în numele inculpatei Eșanu Victoria împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui ***Eșanu Victoria Gheorghii***, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 mai 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru